

בעיני הקצינים

היא היתה

נחשקת -

אך בעיני

בעלה היא

שטן

המלט

בתליטה של הפרקליטה

פיעים דר'קבע בביחננו, או בלב עדים נפחדים מלומר את האמת. אחד מעורכי-הדין שאיתו התייעצתי אמר לי גלויות: "לדיינים ידועה יפה הסחורה שאתה מת-דיין איתה." הבאתי בפני בית-הדין הרבני את העובי-דוח הבאות: יום לאחר נישואי לאשה הודעתי מפורשות, שהשיגה את שרצתה - דהיינו, להנישא לי על-מנת להשתלט בעתיד על רכושי.

מאותו יום, דהיינו, מיד לאחר נישואי ובמשך כל שנות הנישואין, ללא יוצא מהכלל ועד היום, לא קיימה ולא מקיימת איתי יחסי אישות. לא בישלה, לא כיבסה לא גיהצה עבורי. כל חיי מתנהלים בהכרח מחוץ לבית ואף לישון במנוחה מונעת ממני על-ידי כך שקמה באמצע הלילה או בשעות הבוקר הקטנות (למשל ב-5.30 בבוקר בשבת), מקימה רעש בדפיקת דלתות וצלחות או ע"י שמפיצה ריחות זוועה בכל הבית שאיש שומר תורה ומצוות שהע-ליתי לדיירתה, ואשר הריח אותם, כמעט שחטעף מרוב גועל.

הערצה

לזונות

אשה חסרת ערכי מוסר לחלוטין ולה דעות מסמרות-ישער וקורעות-לב. היא סוגדת לכסף כפי שהחוטאים סגדו בשעתו לבעל. היא מעריכה זונות ומעריצה גנגס-טרים. לדבריה זונות הינן נשים ככל הנשים אולם הן עולות על כלל הנשים בכך שהן יודעות לגבות אתנן מתאים ואילו האחרות מעניקות חסדיהן בחינם. גנגסטרים יודעים איך לעשות כסף ובני ניהם מורידה היא את הכובע ולא בפני סקידים וזוטרים או בכירים או אנשי מקצוע העובדים מן הבוקר עד הערב חדשים ושנים על מנת שכעבור עשרות בשנים יגיעו למה שהגנגסטר המוצלח מגיע במכה אחת. למען ילדיה, כך הכריזה בנוכחות הרב י. קצנבלויגן מהמועצה הדתית, מוכנה היא

מכונת האופל של בעלה של הפרקליטה, לאחר אחד הקרבות המשפחתיים: "אשתי חיבלה במכונית ארבע-חמש פעמים," סיפר הבעל. "המישטרה לא עשתה דבר, למרות תלונותי. אשתי התפארה שהמישטרה נמצאת בכיסה."

הקורבן

לי. "לא התחנתני איתך בשביל לבשל לך." עד כאן, סיפורו של הבעל.

ריחות זוועה

מלאי גועל

רטיים נוספים על המותה המזוהה של הפרקליטה הירושלמית, בעלת העסקים המסועפים, גילה הבעל ב"תביעה שהגיש לבית-הדין הרבני האזורי בירושלים, ואשר בה ביקש מבית-הדין לחייב את אשתו לקבל ממנו גט ללא כל תנאים.

כתב הבעל בתביעתו:

אשתי עורכת-דין במקצועה. כל ערמו-מיותה וניפנופיה בדגל ידיעת החוק מכור-נים להטיל פחד ומורא, לרוב בלב אנשים נפחדים ואפורים כמו סמלי-משטרה שמר-

ואמרה לי: "מעכשיו אתה חופשי. אתה לא מעניין אותי יותר. השגתי את מה שרציתי. אבא לילדים שלי, ואת הרכוש שלי."

מאותו יום, במשך כל שנות נישואינו, היא לא קיימה איתי יחסים עוד. היא היתה בת 29 כשהיכרתי אותה. גבוהה, יפה מאוד, ילידת רומניה. היא באה מבית עני, וחלומה היחיד בחיים היה לעשות כסף. בכל מחיר, בכל דרך. ההורים שלי לא רצו אותה. אמי רופאה, ואבי סופר. הורי באו איתי לארץ מרוסיה כשהייתי בן שנה.

כשהיכרנו, היא נדבקה אלי וסובבה לי את המוח. "אתה כליכך מוכשר," היא אמרה לי. "אני אדחוף אותך למעלה. אני אדחוף אותך לכנסת."

למחרת נישואינו, שאלתי אותה מה עם ארוחת-בוקר. "אתה טועה," היא ענתה

את אולי עורכת-דין - אבל את מחנהגת כמו עוזרת-בית."

השופט-המחוזי התל-אביבי שלמה לובני ברג לא התכוון לפגוע במעמד עוזרות-הבית, כאשר פלט בכעסו מילים אלה. הוא רק ניסה להסביר לעורכת-הדין הירושלמית אילנה רבינוביץ את דעתו עליה.

היה זה דקות ספורות בלבד אחרי שה-פרקליטה הירושלמית הובאה בפניו, מלווה בשוטרים - לאחר שהוצא נגדה צו-מעצר על ביוון בית-המישפט. תוך דקות ספורות אלה, הגיע השופט לחוות-דעתו על האשה שניצבה לפניו.

לבעלה של אילנה היה יותר זמן מאשר לשופט. לא דקות ספורות עמדו לרשותו, אלא שבע שנים תמימות. מיום נישואיו לה.

על בסיס היכרות ממושכת זו, אמר השבוע הבעל, בקטריולוג ורוקה ירושלמי, לאחר שפרשת אשתו התפוצצה בעיתונים: "האשה הזו היא שטן. שטן ולא בן-אדם. מאז ליל ההתונה, לא קיימתי איתה יחסי-מין. שבע שנים לא שכבתי עם אשתי אפילו פעם. אמרתי זאת פעמים רבות בבתי-המישפט ובבתי-הדין הרבניים. אבל עם מי לא שכבה אשתי, בתקופה הזו?"

"אדחוף אותך לכנסת!"

ימר הבעל, גבר שחרחר ונאה, בעל הופעה רצינית, עץ אש-תו הפרקליטה, שהתפרסמה לאחי רונה בעיקבות שורת תלונות שי הגישו נגדה קבליים וסוחרים על שהכתיחה לספק להם מזון, קיבלה מהם מיוקרות - וזאת סיפקה את הסחורה:

התחנתני עם אילנה רק מפני שהיא היתה בהריון עם התאומים שלנו. אפילו אז חשתי מה שהיא, ולולא ההריון לא הייתי מסכים לשאת אותה. למחרת ההתונה כבר הצטערתי על ש-התחנתנו. היא הסירה את הטבעת מאצבעה,